
Vető Zorka Lenke, 10 éves

Az elvarázsolt királylány

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás tenger kilencvenkilencedik tüzes szigetén is túl, még azon is túl, volt egy iciri-piciri kicsinyke kert. Annak a kelletős kellős közepibe meg egy elmondhatatlanul nagy kert. Abban pedig egy kicsinyke, egy gonosz varázsló által elvarázsolt királylány élt, egy kiscica formájában. Mindig arról álmodott, hogy egyszer még újra királylány lehet, és visszatérhet a családjához.

Egy nap üzenetet kapott, melyben ez állt:

„Kedves Királylány!

Ha szeretnél visszaváltozni királylánnyá, ezt a három mondatot kell megfejtened. Ha megfejted őket, egy-egy varázssalma a jutalmad. Az almák vezetnek majd el az erdei Tüzes varázslóhoz, akinek a szakállát megérintve, újra királylány lehetsz. De vigyázz, fel ne ébreszd! Különben örök életedre kiscica maradsz.

Íme a három próba:

- 1. Az erdőben járva, nagy mancsot láthatsz, ha elég bátor vagy!*
- 2. Ha jól fülelsz, madarat hallhatsz, mégis mást fogsz látni!*
- 3. Éhséged, szomjad egyszerre oltja, zöld kabátja vörös titkot rejt.*

Aláírás:

egy Jóakaród”

El is indult másnap a kiscica megkeresni a nagy mancsot. Ment-mendegélt egyre mélyebben az erdőben, hiába nézett ide-oda, nem találta a mancsot. Ekkor megpillantott egy legényt, aki furulyázgatott egy fa tövében. A kiscica odafutott hozzá, és hozzádörgölözött. A legény megsajnálta a kiscicát, gondolta hazaviszi. Betette a tarisznyájába, és épp indulni készült, amikor a kiscica nagy nyávogással kiugrott a tarisznyából. Ekkor megpillantott a kiscica nyakában egy kis bugyellárist. Kivette a nyakából és belepillantott. Egy levélke volt benne. A kiscica nyávogott, nyávogott és az orrocskájával igyekezett a legényhez gurítani a feltekereselt levelet. A legény elolvasta hangosan a levelet, és megígérte a kiscicának, hogy segít neki megoldani a feladványokat.

- Gondolkozzunk, mit is jelenhetnek ezek a szavak?! ... – elmélkedett a legény, amikor egy hatalmas sas alacsonyan szállva elrepült a fejük felett. A legény ijedtében felmászott egy hatalmas tölgyfa tetejére. Mikor lenézett, mit látott?? Egy óriási, vakodtúrásokból kirajzolódott mancs formát!

- Megvan az első megoldás! – ebben a pillanatban megpillantott egy gyönyörű, bronz almát a mancs közepében.

Begyűjtötték az almát és mentek is tovább. Ekkor egy csicsergő madárhangot hallottak az egyik bokor felől. A legény bekukkantott a bokor mögé, de nem azt látta, amire számított. Egy gepárdkölyökkel nézett farkasszemet. Ugyanis a gepárdkölyöknek olyan hangja van, mint egy kismadárnak. A gepárd átnyújtott neki egy csillogó ezüstalmát. A második almát is a tarisznájába tette a kiscica mellé, és továbbindultak.

A legény és a kiscica már nagyon éhesek és szomjasak voltak. Meglátták, hogy egy szekérről egy dinnye, épp az útra pottyant. A dinnye az eséstől ketté is tört. A legény ekkor felkiáltott:

- A dinnye! Az a harmadik megoldás!

Futottak a dinnyéhez, amiben megpillantották a harmadik, azaz az arany almát. Most már csak meg kellett keresni a Tüzes varázslót. Amikor a harmadik almát is berakták a tarisznájába, a három alma egy kiségerre változott! A kiscica rohant utána, már épp nyitotta a száját, hogy bekapja olyan éhes volt, ám a kiséger odébbugrott, és könnyörögni kezdett:

- Kegyelmezz nekem! Megmutatom, hol találjátok meg a varázslót, csak ne egyél meg! Engem is elvarázsolt a gonosz varázsló, köszönöm, hogy megszabadítottatok az almák rabságából.

A kiséger futott-futott, három nap és három éjjel, már alig bírta szusszal a legény. Ám a negyedik nap hajnalán a varázsló tölgyfája előtt találták magukat. A kiséger eltűnt, mintha soha nem is lett volna.

- Végre itt vagytok! – suttogta valaki. Felnézett a legény a fára, és egy apró kis kukacot látott kibújni egy almából. – Másszatok föl a fára, ott lakik a varázsló! Én küldtem a levelet!

A legény elkezdett felmászni a tölgyfára, aminek a legtetején, a lombok sűrűjében megpillantotta a szunyókáló varázslót. – Érintsd meg a szakállát, kiscica! – súgta a legény a tarisznájába. A kiscica meg is érintette óvatosan a varázsló szakállát, és abban a pillanatban visszaváltozott világszép királykisasszonnyá.

Hirtelen az orruk előtt termett a királyi palota, királyostúl, királynéstúl, szolganépestúl, lovászostúl, katonástúl. A királylány odafutott a királyhoz, aki könnyzáporán keresztül ölelte meg rég eltűnt lányát. Oda is adta a legénynek feleségül a világszép királylányt. A lagzi hét napon át tartott, hetvenhét zenész húzta a nótát, hétszázhetvenhét csirkát vágtak le, hétezerhétszázhetvenheten voltak ott az esküvői ebéden. Még most is esznek, ha ki nem durrantak azóta. Itt a vége, fuss el véle!